

Språkhistoria i gymnasiet svenskämne

Fredrik Olsson

Språkhistoria som kunskapsområde är en del av svenskämnet i både grundskolan och gymnasieskolan. Ämnesdidaktisk diskussion och forskning om språkhistoria förefaller dock mycket sällsynt (Pettersson 2014; Holmberg 2018). Vad språkhistorieundervisning i skolans svenskämne innehåller, och hur innehållet legitimeras, är således frågor som i mycket begränsad omfattning behandlats i forskning på området.

I ett avhandlingsprojekt behandlar jag ämnesområdets *vad-* och *varför-*frågor, det vill säga *vad* som ska tas upp i undervisningen och *varför* det ska tas upp, ur ett diakront perspektiv. Ansatsen är diskurshistoriskt inriktad och det empiriska materialet består huvudsakligen av kursplaner och anvisningar från 1900-talets början fram till idag samt texter publicerade i Svenskläraryrkeförbundet (tidigare Modersmållärares förbundet) årskrift och tidskrift under samma period. Materialet innehåller yttranden från olika grupper av svenskämnesintressenter (främst svensklärare och språkvetare), och med den kronologiska spännvidden kan såväl synkron som diakron variation undersökas.

I mitt föredrag presenterar jag preliminära resultat som bland annat visar att språkhistoriskt stoff finns i kursplaner under hela den undersökta perioden och att färdighets-, bildnings-, respektive språkvårdsinriktade argument under olika perioder används både för att legitimera och för att delegitimera delar av språkhistorieundervisningen.

Referenser

- Holmberg, Per (2018). Språkvetenskap och utbildningsvetenskap. I: David Håkansson och Anna-Malin Karlsson (red.). *Varför språkvetenskap? Kunskapsintressen, studieobjekt och drivkrafter*. Lund: Studentlitteratur, 171–186.
- Pettersson, Jonatan (2014). Den språkhistoriska kunskapens värden: Språkhistoria i ett historiedidaktiskt perspektiv. I: Maria Bylin, Cecilia Falk och Tomas Riad (red.). *Studier i svensk språkhistoria 12. Variation och förändring*. Stockholm: Stockholms universitet, 153–165.